

14. Канада: на путях построения инновационного общества. [Электронный ресурс]. — Режим доступа: http://www.studyCanada.ru/cgi-bin/issue.cgi?action=article&ar_id=255
15. Інноваційна політика США як приклад ефективного партнерства державного та корпоративного секторів економіки. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/znpn/2010_6/34_InP.pdf
16. Китайские инновации. [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://expert.ru/2011/05/6/kitajskie-innovatsii/>
17. Национальная инновационная система Бразилии. [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.gmu-countries.ru/america/brazilia/brazil-nis.html>
18. Таиланд's задача: переход к инновационному росту [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://thai4ever.com/3600/tailand-zadacha-perehod-k-innovacionnomu-rostu.html>
19. Обзор инновационной деятельности в странах Юго-Восточной Азии. [Электронный ресурс]. — Режим доступа: [http://www.economy.gov.ru/wps/wcm/connect/408cb600475514cf89f9cfb4415291f1/obzor_innov_deyateln_2.pdf?MOD=AJPERES&CAC](http://www.economy.gov.ru/wps/wcm/connect/408cb600475514cf89f9cfb4415291f1/obzor_innov_deyateln_2.pdf?MOD=AJPERES&CACHEID=408cb600475514cf89f9cfb4415291f1)
20. India's Next Global Export: Innovation [Электронный ресурс]. — Режим доступа: businessweek.com

Статтю подано до редакції 20.10.2012 р.

УДК 658.152(045)

Л.І. Данілова, канд. екон. наук, доцент,
КНЕУ імені Вадима Гетьмана

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ КОРПОРАЦІЙ ТА ЇЇ ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Однією із основних задач керівництва корпорації є оцінка стратегії розвитку і її модернізація. З наукової і практичної точки зору найважливішою проблемою для підприємств стає інвестиційна діяльність з метою виявлення перспективних можливостей фірми, компанії. Тільки «лінивий» керівник вітчизняного підприємства не висловлює тезу про гостру потребу в необхідності впровадження інвестицій, здійснення ефективної інвестиційної стратегії. Отже, пошук шляхів інвестиційного розвитку підприємства, виявлення можливостей залучення інвестиційних ресурсів з різних джерел з урахуванням специфіки і особливостей фінансово-господарської діяльності комерційних підприємств є вкрай необхідним для забезпечення його конкурентоздатності. В фінансовій літературі використовується безліч економічних термінів різних за змістом і тлумаченням стосовно інвестиційної діяльності: інвестиційна стратегія, інвестиційна привабливість, інвестиційний потенціал. З нашої точки зору, інвестиційну стратегію доцільно розглядати в плані: а) створення і аналізу інвестиційних альтернатив, б) визначення виду інвестиційного портфеля, г) формування об'єму інвестиційних ресурсів, д) покращення інвестиційної привабливості, ж) виявлення фінансових джерел, з) підвищення ефективності інвестиційної діяльності. Зовнішні інвестори найперше приділяють увагу інвестиційній привабливості суб'єкта господарювання. Зрозуміло, що будь-яке підприємство впродовж життєвого циклу свого розвитку

потребує додаткового фінансування діяльності за рахунок власних коштів, претендуючи на інвестиційні ресурси, що перебувають в обігу фінансової системи країни. Конкурентна боротьба за фінансові ресурси формує певні вимоги щодо інвестиційної привабливості підприємств-реципієнтів. Підкреслимо, що при здійсненні інвестиційної діяльності безперечним є той факт, що інвестування в певній мірі обмежене інвестиційною привабливістю суб'єкта. Вона характеризує потенційну можливість і спроможність підприємства ефективно використовувати власні і залучені додаткові інвестиційні ресурси. При цьому потенційні інвестори зацікавлені якомога об'єктивніше діагностувати фінансовий стан, параметри та перспективи інвестиційної привабливості потенційних об'єктів капіталовкладень. Перепонами на шляху достовірної оцінки у цій сфері є доволі різноманітний спектр методів, критеріїв, нормативного та ідентифікаційного забезпечення діагностики інвестиційної привабливості, складових фінансової комунікації, а також різноспрямованих цілей об'єктів оцінювання. Усе це створює умови, на наш погляд, для маніпулювання результатами оцінки з боку зацікавлених суб'єктів і надає потенційним інвесторам недостовірну та непрезентативну інформацію. Є різні підходи і методики оцінки інвестиційної привабливості: фундаментальні, фінансові, ринкові, матричні. На законодавчому рівні також представлена діагностика інвестиційної привабливості підприємств, яка має певні переваги і вади.

Аналіз фінансової літератури з проблем оцінювання інвестиційної привабливості свідчить про неоднозначність трактування цього поняття. Доречним розглядати інвестиційну привабливість як економічний термін, а не в якості категорії, як пропонує більшість економістів. Інвестиційна привабливість — це сукупність характеристик і показників підприємства, завдяки яким забезпечується його перевага серед можливих претендентів в отриманні інвестиційних ресурсів. Визначення інвестиційної привабливості повинно ґрунтуватись на оцінюванні таких фінансових показників, як валовий дохід, прибуток, рентабельність продаж, платоспроможність, розмір статутного капіталу. В той же час доволі спірним є застосування серед перелічених показників при оцінці інвестиційної привабливості фінансового показника EVA, використання якого в деяких випадках окремими суб'єктами господарювання призвело до зниження їх інвестиційної привабливості. Доцільним, як стверджують д-р екон. наук О.Є. Кузьмін і О.Г. Мельник, при оцінці інвестиційної привабливості використовувати і метод експертних оцінок, у тому числі шкалу Харрінгтона. Водночас, треба урахувати, що діяльність суб'єктів господарювання відбувається в умовах глобалізації, коливань інвестиційного клімату, а також формування нових міжнародних фінансових інститутів. Серед економістів викликає зацікавленість таке поняття, як інвестиційний потенціал підприємства. До речі, такого терміну в Законі України «Про інвестиційну діяльність» немає. З нашого погляду, потенціал підприємства можна розглядати як певні можливості і досягнення (здобутки) підприємства, що забезпечують конкурентні переваги на ринку задля досягнення стратегічної мети. Інвестиційний потенціал є динамічною і досить складною економічною системою, яка представляє сукупність спроможностей і фінансових можливостей підприємства. Отут у нагоді використання рейтингової методики, враховуючи показники, які характеризують складові інвестиційного потенціалу. Формалізовано можна відобразити інвестиційну діяльність як: інвестиційний потенціал + інвес-

тиційний клімат = інвестиційна привабливість підприємства. Фінансові можливості багатьох вітчизняних підприємств усе ще обмежені для здійснення інвестиційної діяльності. Тобто, підприємства здійснюють інвестиційну діяльність в умовах значної нестачі фінансово-інвестиційних ресурсів. Проведене дослідження дозволило прийти до висновку, що найбільша доля серед фінансових джерел припадає на власний капітал і головним чином серед тих прибуткових підприємств, фінансовий результат від операційної діяльності котрих зростає. До негативних факторів, що знижують фінансовий результат від операційної діяльності, є зростання цін на енергоресурси, високий податковий тиск. Джерела фінансування поділяються на власні, залучені і позичені. На наш погляд, доцільним є поділ джерел інвестиційних ресурсів на внутрішні (власні) і зовнішні. До власних віднесемо: чистий прибуток, амортизаційні відрахування, строкові і поточні депозити, відсотки за наданими кредитами, мобілізовані внутрішні резерви. До зовнішніх: внески в статутний капітал, бюджетні кошти, дотації, гранди, дольова участь, кредити, емісія акцій, облігацій, франчайзинг, поточна кредиторська заборгованість. Структура інвестиційних джерел не може бути статичною, незмінною, і вона залежить певною мірою від спроможності підприємства та фінансових механізмів залучення інвестиційних ресурсів. Для збільшення інвестиційних ресурсів важливим є підвищення прибутковості (доходності) підприємства, і введення фінансового контролінгу. Так, протягом січня — червня 2012 року збитково працювало 44,6 % підприємств України. Не занижуючи важливості новацій у новому Податковому Кодексі стосовно амортизаційних відрахувань, на наш погляд, потребує розробки нове Положення про амортизацію як ресурсу інвестицій.

Серед зовнішніх джерел заслуговують на увагу емісія простих акцій, облігацій, кредиторська заборгованість, випуск боргових цінних паперів. Недоліком є те, що випуск, наприклад, облігацій можуть дозволити собі лише окремі суб'єкти господарювання через великі затрати на їх емісію та розміщення. До нових форм фінансування віднесемо податковий інвестиційний кредит, інвестиційний лізинг, селінг, форфейтинг. Обґрунтування фінансування інвестиційної діяльності повинно передбачати мінімізацію фінансових ризиків і в той же час підвищення інвестиційної привабливості комерційних структур.

Статтю подано до редакції 22.10.2012 р.

УДК 005.95:005

О. В. Делія, канд. істор. наук, доцент кафедри управління персоналом та економіки праці, Полтавський університет економіки і торгівлі

ФОРМУВАННЯ КРОС-КУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

АНОТАЦІЯ. У статті розкрито проблема міжкультурної взаємодії в системі управління персоналом, обґрунтовано необхідність опанування сучасними менеджерами крос-культурної комунікативною компетентністю задля ефективної діяльності організації.